

AZİZE SOFİA VE ÜÇ KIZI PİSTİ, ELPİDA, AGAPİ

Azize Sofia putperest Kral Adrianos döneminde (117-138 İ.s.) yaşamıştır. Kökeni İtalyanın bir şehrindeydi. Azizenin kökeni saygıdeğer bir aile olmakla beraber kendisi Tanrı sever bir insandı. Azize Sofia'nın hayatı dul kalınca çok zorlaştı çünkü azizen büyütmesi gereken üç tanede kızı vardı. Bu kızlar Pisti, Elpida ve Agapi idi. Bir gün Roma'ya yolculuk etme kararı aldılar ve oradan hiç bir zaman geri dönmediler. Sofia dışarıda zor işlerde çalışıyor evine geldiğinde de kızlarını Tanrı'nın sözü ile eğitiyordu. Anne ve kızlar gerçektende Tanrı sözüyle yaşıyor bu bir çok kişi tarafından hayranlıkla takip ediliyor ve bir çok kişide onlara benzemeye çalışıyordu. Ancak o bölgede yaşayan fanatik putperestler azizeyi ve kızlarını bölgenin sorumlusu Antiohos'a şikayet ettiler. Antiohos kralın en güvendiği adamlarından birisiydi. Böylece hemen krala giderek ona Sofia ve kızlarının putlara tapınmadığını ve böylece krallık kanunlarına karşı geldiklerini söyledi. Kral hemen tutuklanmalarını ve yargılanmalarını emretti. Askerler aileyi tutuklayarak hemen yargıça götürdüler. Aile kesinlikle korkmuyor sonuna kadar cesaretini koruyordu. Yargıç:

- Adın nedir, kimsin ve inancın nedir?
- Adım Sofia, ben gerçek Tanrı olan Hz. İsa'nın kuluyum. Biz Roma'ya dinimizi saklamak için değil duyurmak için geldik. Biz dinimiz için her türlü cezaya katlanmaya hatta sonsuz hayata kavuşmak için ölmeye bile hazırız.

Yargıç azizenin bu cesaretini ve söylediklerini duyduğu zaman ona hayran kaldı ve ne diyeceğini şaşırıldı. Yargıç azizenin kızlarını alarak onları Palladia adında bir kadına putperestliği aşılama için üç günlüğüne gönderdi. Üç gün sonra yargıç kızları karşısına getirtti. Bu üç gün içerisinde kızlar kadının putlar hakkındaki eğitise önem vermeden gece gündüz Hz. İsa'yı herkesin önünde kabul ettikleri taktirde Ondan alacakları bağışı düşünmüşlerdi. Yargıç Palladia'nın kızları kandıramadığını gördüğü zaman bu seferde kendisi kızlara değişik sözler

söylemeye başladı. Kendisinde bir şey başaramayınca kızlara putlara tapınmadıkları takdirde kendilerini çok ağır cezalandıracağına yemin etti. Kızlar yargıcın tehtitlerine önem vermeden dinlerinden kesinlikle vaz geçmeyeceklerini söylediler. Yargıç en büyüğü hariç diğer iki kızı hapse attırdı ancak büyük olan kız (o zamanlar 12 yaşında idi) cesaret içerisinde şunları söyledi:

- Hangi mantıklı insan gerçek Tanrı'yı bırakıpta var olmayan ve insanlar tarafından yapılmış olan tanrılara inanır? Ben yalnızca Mesih İsa'ya inanırım, bizim için ölüme yürümüş olan kişiye!

Yargıç o kadar çok sinirlendiki hemen ellerinin arkadan bağlanmasını soydurulup acımasızca dövülmesini emretti. Yüce Tanrı kulunu yalnız bırakmayarak mucizesini gerçekleştirdi. Genç kızın vücudunda darbelere rağmen hiç bir iz yoktu ve hiç bir acı hissetmiyordu. Yargıç bu mucizevi olaya hala inanamıyordu. Yargıç o kadar taş kalplidiki azizenin göğüslerinin kesilmesini emretti. O anda ikinci bir mucize gerçekleşti. Göğüslerini kestikleri anda kan akacağı yerde bir saygı gösterisi olarak süt akmaya başladı. Bu olaydan korkan yargıç azizenin canlı canlı yakılmasını emretti. Tanrı bu seferde kulunu koruyarak hiç bir acı hissettirmede ona. Daha sonra askerler zift kaynatarak azizenin üzerine döktüler. Azizenin bedeninin erimesi gerekirken azize cennetin serinliğini üzerinde hissetti. Yargıç en sonunda azizenin başının kesilmesini emretti. Genç azize mutluluk içindeydi. Annesi azize Sofia kızının Tanrı'yı terk etmemesinden dolayı Tanrı'ya şükr ediyordu. Yargıç en büyük kız olan Pisti'yi kandıramayınca bu sefer ortanca kız Elpiday'ı yanına çağırtdı. Elpida henüz 10 yaşında idi. Hemen putlara tapınmasını emretti yargıç küçük Elpida'ya ama Elpida cesaretle yargıca:

- Kız kardeşimi öldüren zalim adam beni boşu boşuna şeytanın kulu yapmaya çalışma ben yalnızca bütün insanlığın kurtarıcısı olan gerçek Tanrı'ya inanırım.

Yargıç kızın bu sözlerini duyduğu zaman 10 yaşındaki bir kızın karşısında kendisini güçsüz hissetti. Hemen kızın asılmasını ve vücudunun demir tırnaklarla yırtılmasını emretti. O anda bir mucizevi olay daha gerçekleşti. İşkenceciler azizenin vücudunu yaralarken yüzü güneş gibi parladı ve bedeni etrafına muhteşem bir koku saçtı. İşkenceciler korkarak hemn işkenceyi durdurdular. Yargıç hemen azizenin başının kesilmesini emretti ve böylece azize Elpida'nın temiz ruhu Tanrı'nın meleklerine teslim oldu. Azize Sofia ikinci kızınında boyun eğmediğini görünce Tanrı'ya bir kez daha teşekkür ederek üçüncü kızınında işkencelere dayanması için içinden gizlice dua ediyordu. Bu seferde azize Sofia'nı dokuz yaşında olan üçüncü kızı Agapi yargıcın karşısına getirildi. O putlara tapmayı red ederek yargıca:

- Beni inandırabileceğini sakın zannetme çünkü bende kız kardeşlerimin yolunda yürüyeceğim. Ben Tanrı'mı ruhumun bütün gücüyle seviyorum ve Ondan başka bir tanrıya inanmayacağım!

Zalim yargıç genç azizenin yüksek bir direğe bağlanmasını ve acımasızca öküz sinirlerinden yapılmış olan kamçı ile dövülmesini emretti. Ardından ateş yakarak Agapi'nin putlara tapınmasını emretti. Dokuz yaşındaki azize bunu cesaretle red ederek tek başına ateşin içerisine yürüdü. O anda mucizevi bir şekilde ateş etrafa yayılarak bir çok putperesti yaktı. Hatta yargıcın bedeninde bir çok yara açılmasına rağmen azizeye hiç bir şey olmadı. Yargıç sinirinden o kadar kudurduki azizenin oradan çıkartılıp daha da acımasızca işkence görmesini emretti. Artık yargıç küçük kızı inandırmak istemiyor kendisini küçük düşüren bu kızın Tanrı'sından intikam almak istiyordu. Askerler ona yaklaştıkları anda doğal olmayan bir görüntüyle karşı karşıyaydılar. Küçük azizenin etrafında melekler azizeyi korumaktaydılar. Azizeyi yakalamak isteyen askerler o anda can veriyorlardı. Askerler azizeyi oradan çıkartamayacaklarını anladıklarında kesdisinden çıkmasını rica ettiler azizede buna uyararak Tanrı'ya yaşanan bütün mucizeler için şükrederek ateşin

içerisinden çıktı. Bencil yargıç gördüğü bunca mucizeye rağmen yumuşamıyor ve yaptıkları için pişman olmuyordu. Gerçek Tanrı'nın dinini adeta hiçe sayıyordu. Yargıç kızın bedenine acı çekmesi için büyük çiviler çakılmasını emretti. Daha sonra küçük düşen yargıç diğer kız kardeşlerine yaptığı gibi bu azizeninde kafasının kesilmesini emretti. Agapi Mesih İsa adına kanını dökeceği saatin geldiğini anladığında Tanrı'ya şükr etmeye başladı ve bu yüzden Tanrı bu üç kıza cennetin kapılarını sonuna kadar açtı. Daha sonra Sofia kızların bedenlerini alarak kokularla süsledi ve bir kiliseye giderek orada onları gömdü. Hristiyanlar bedenleri alarak onlara gerekli olan saygıyı ve itimadı gösterdiler. Kızlarını kaybettiği için bir yandan üzüyor bir diğer yandan ise kızlarını Mesih İsa adına şehit vermekten mutluluk duyuyordu. Aradan üç gün geçtikten sonra Sofia kızların bedenlerinin yanına gelerek şöyle dedi:

- Kutsal olanlar, annenizide sizin olduğunuz yere kabul edin!

Bunun hemen ardından azize Sofia can verdi. Azize sofia ve kızları bugüne dek bir çok mucize gerçekleştirmişlerdir. Yortuları kilisemiz tarafından her sene 17 Eylülde anımsanmaktadır.